

mærkninger, at Lønningerne skulle forbedres, og undersøger man saa Forbedringerne og drager Sammenligning mellem de to Lister, der af Ministeriet ere opstillede, ses det, at Lønningerne ere forøgede med omtrent $\frac{1}{5}$, altsaa 20 pCt., en Forhøjelse, der, naar den skal gælde for hele 34 Aar, maa siges at være meget beskedent. Gennemgaaende har Folketinget bestræbt sig for at tilvejebringe streng Analogi mellem de her foreslaaede Lønsatser og de for Jernbanevæsenet, Postvæsenet osv. gældende, og i den Retning kan der intet indvindes. Men det er vistnok en stor Misforstaaelse, at man tjener Staten ved at lønne den øverste ledende paa dette Omraade ringere, end Stillingen kræver. Det gaar her, som det er gaaet ved Jernbanevæsenets Ordning, hvor man for at spare Lønning til en Direktør for Søfartsvæsenet, har gjort Stillingen mindre fast, mindre sikker og fuldstændig glemt, at det her drejer sig om Forvaltningen af store Summer til Anskaffelser, Forbedringer, Reparationer og lignende. Det er den sletteste Økonomi, der tænkes kan, at bruge anden Klasses Kræfter. En Mand med fremragende Dygtighed kan man ikke vente skal ofre sit Liv paa Stillingen som Direktør for Vandbygningsvæsenet, naar han ikke mindst faar noget, der nærmer sig det Honorar, den Løn, han kunde tjene ved at virke privat. Det er saa meget mere en Misforstaaelse, som man jævnfører Direktøren med Overingeniøren ved Statsbanerne. Denne Ingeniør virker nemlig under en Direktør, medens Direktøren ved Vandbygningsvæsenet selv er den ledende. Og man kan ikke sige, at Vandbygningsvæsenet staar lavere i Retning af de Kundskaber og den Dygtighed, det kræver, end Jernbanevæsenet. Direktøren skal føre Tilsynet med mangfoldige ny Arbejder, kontrolere Udførelsen af kommunale Havneanlæg, lede Ordningen af Digevæsenet, kort sagt, han kommer ind paa mangfoldige Omraader, hvor han ved en forstandig økonomisk Ledelse mange hundrede Gange kan indvinde de Par Tusinde Kroner, der her stryges. Med Hensyn til de øvrige Lønsatser kan jeg ikke sige andet, end at de jo ere bragte i Overensstemmelse med Lønsatserne paa tilsvarende Omraader, og at de ere tilfredsstillende. Der er vel nede i det andet Ting fremkommet Forslag fra et enkelt Medlem om at forbedre Betjentenes Stilling, ved at sætte en ny Klasse ind mellem VII og VIII Lønningsklasse. Han paastod, at disse Betjente faktisk have et saa ansvarsfuldt Arbejde, at

deres Lønning er for lav efter det Hver, der betros dem. Forslaget blev imidlertid ikke accepteret af Udvalget, der blev ikke stemt over det, idet det blev taget tilbage, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa dette Punkt. Jeg skal altsaa anbefale Forslaget paa det bedste. Jeg ønsker det fremmet. Jeg ved, at man ogsaa i selve Etaten ønsker det fremmet, men jeg vilde rigtig nok sætte Pris paa, om den højtærede Minister, om mulig, kunde række Haand til, at man gik noget tilbage til det, som Ministeren selv havde foreslaaet, og som var saa fortræffelig motiveret i Bemærkningerne. Jeg vil ikke standse Forslaget, og jeg vil derfor ikke foreslaa noget Udvalg, naar Tidspunktet dertil kommer; men jeg vil haabe at kunne finde Støtte hos det høje Tings Medlemmer til en Ændring, hvorigennem man fører Lønningen for Direktøren enten tilbage til det oprindelig foreslaaede eller dog til et Beløb, der staar midt imellem det og Folketingets Forslag, altsaa forhøjer den med 1000 Kr. Kan det ikke gennemføres, vil jeg kun meget nødig stemme for Forslagets endelige Vedtagelse, men jeg vil intet gøre for at standse det.

Madsen-Mygdal: Denne Sag har foreligget Rigsdagen mange Gange, uden at man er naaet til en endelig Behandling. I Øjeblikket ser det jo derimod ud til, at I ere nær ved en Løsning. Den ærede foregaaende Taler (Carstensen) udtalte en stærk Anerkendelse af Regeringens Lovforslag, som det forelagdes i Folketinget. Men han beklagede forskellige der foretagne Forandringer med Hensyn til Lønningerne for Vandbygningsdirektøren. I øvrigt fik jeg det Indtryk af det ærede Medlems Udtalelser, at han ansaa de af det andet Ting vedtagne Lønninger for tilfredsstillende. Han gjorde gældende, at den gennemsnitlige Forhøjelse er 20 pCt., og mente, at den var temmelig lav efter 34 Aars Forløb. Det kan der være forskellige Meninger om; jeg finder tværtimod, at det er ret anstændigt. Jeg skal ikke udtale mig nærmere om Lønningen til Vandbygningsdirektøren. Det er min Opfattelse, at hvad her foreslaas, kan være meget passende. For øvrigt har Ministeren, saa vidt jeg ved, udtalt sin Beredvillighed til senere at tage Spørgsmaalet op, hvis det skulde vise sig nødvendigt at forhøje denne Lønning.

Det er ogsaa mig bekendt, at der har foreligget et Andragende i det andet Ting om Havnebetjentenes Lønninger, og at et